

Opið bræv til harra Ejvind Evensen, Tórshavn.

Í „Dagblaðnum“ nr. 5 greiða tygum frá steypinum, sum Coats konsul gav á sinni at spæla um, og sum nú er her í Miðvági.

Tygum byrja við at siga, at Miðvingar vunnu steypið eina einastu ferð og so hildu, at teir høvdu fingið tað til óðals og ogn; men, siga tygum so, eftir statuttinum skuldi steypið vinnast tryggja ferðir. Her vil eg spyrja tygum, um so er, at Miðvingar ikki spældu meir enn ta einu ferðina um steypið: hvat var atvoldin til, at bert eina ferð var leikað um steypið við Miðvingar? Jú, atvoldin var tann, at eingir vildu spæla við bygdamenn mínar, og einsamallir kundu teir ikki spæla, tað forstanda tygum sjálvur.

So siga tygum víðari, at hini felagini í Føroyum væla hava fullan juridiskan rætt til at krevja steypið sett út aftur, fyri at nýggj tveling kann verða um tað.

Eg eri ikki juristur, so inn á juridiska leið skal eg ikki koma men bert loyva mær at siga, at steypið er her og verður óivað her. Her vil eg leggja aftrat, at um Miðvingar høvdu kunnað komið at kappast um eitt steyp til við H. B., so trúgvi eg, at H. B.-ararnir ikki høvdu verið stórt betur spælara, enn teir hava verið.

Miðvingar kundu ikki gera við tað, at H. B. altíð ella sum oftast tapti og so til síðst ikki vildi spæla við teir meir.

So úttala tygum víðari, at sak rættla tit ikki at leggja fmóti Miðvingum; men tit halda, at tað átti at verði so mikið av sportskulturi í teimum, at teir settu steypið út aftur at kappast um, soleiðis at tað besta fítt-hótsfelagið í Føroyum fekk tað.

Hvat sportskulturi viðvíkur, so kann tað ikki sigast um H. B., at teir vístu stórt í tann rættning, seinast Miðvingar spældu í Havn, tí tá spælið var liðugt, sóu teir ongan av H. B. spælarnum aftur. Slíkt kann ein ikki kalla sportsmenn sum vísa seg so, sjálvt um tap er í hendi.

Tá tygum siga, at heinst var, um hitt besta felagið í Føroyum átti steypið, so skal eg geva tygum rætt í tí og samfóðis siga, at tað er akkurát sum tygum ynskja tað: besta hoiðið tað er í Miðvági, og tað hevur steypið, so har gongur tygum alt eftir vild.

Enn skal eg siga tygum eitt, harra E. E. Eg var sjálvur í Íslandi, tá ið Føroyingar vóru í Reykjavík og spældu, og hesir Føroyingar góvu seg út fyri at vera landsholdið í Føroyum. Sum vituligt var, frættist skjótt um landið, at hitt føroyska lands-holdið hevði tapt. Tá hetta varð sagt mætt av einum Íslendingi, tá kundt eg ikki lata vera við at siga honum, at hetta var ikki nakað landshold. Og so segði eg honum, at í heimbygd míni var eitt hold, sum tey seinastu árinu ikki hevði tapt fyri nøkrum.

AKTIESELSKABET
FØROYA BANKI

HØVEDKONTOR: THORSHAVN STIFTET 1906 AFDELING: TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000

RENTE af Indskud paa Bankbog..... f. T. 3 1/2 % p. A.
af Indlaan (3 Maaneders Opsigelse) f. T. 4 % p. A.
af Kreditter og Ullaan..... f. T. 5 % p. A.
Disconto..... f. T. 5 1/2 % p. A.

Indskud paa Bankbog og Indlaan modtages tillige paa følgende Pladser:

Fuglefjord hos..... Brevsamler Fru Alma Rustin
Klaksvig..... Sysselmand cand. jur. P. Petersen
Midvang..... Brevsamler Søren Danielsen
Sand..... Brevsamler Edw. Hjalt
Sørvaag..... Assurandør Daniel Nielsen
Vaag..... Postekspediter A. Djurhuus
Vestmanh..... Brevsamler Fru Kristine Poulsen

PARTAFELAGID
HAVNAR TIMBURHANDIL
TELEFON 250 TØRSHAVN TELGR TIMBUR

Besti svenski viður — Krydsfinér.
Alt annað
byggjutilfar — og billigastu prisir.

Til útferðir

og annað summarbrúk eru **flonelsbuksur** bestar og vakrastar.
Flonelsbuksur kunnu fáast alt fyri eitt.
Onnur klæðir oftast eftir máti.

Telf. 328. **J. O. Reinert, Tórshavn.** Telf. 328.

Udflugt

til Bazaren i Skaale og Folkemødet i Gøte.

Søndag den 2. Juni sejler „Tróndur“ Kl. 10 fra Vaagsbotn; Hornørestret „G. H. M.“ medfølger til Skaale og Skibenhavn.

Retur Kl. 7.

„Streymur“ sejler Kl. 1 fra Vaagsbotn i samme Rute.

Retur Kl. 9.

A/S Thorshavns Mælkeforsyning og Margarinefabrik.

Lýsing.

Plássíð sum fyrstioðukvinnu á Tórshavnar ellisheimi verður at skipa frá 1. juli í ár. Lønin er 100 kr. um mánaðin umframt frian bústað og kost.

Fyrsta árið er royndarár.

Umsóknir við viðmælum mega verða sendar til Tórshavnar býráð innan mánaðagin 24. juni í ár.

Tórshavn, 27. mai 1935.

Tórshavnar býráð.

A.S Føroya Banki.

Grundlovsdagen, den 5. Juni,
er Banken lukket.

6. juni

(hósdagin)

eiga øll í Føroyum at
styðja tey berklasjúku

Hesum vildi Íslendingurin illa trúgva, sum rúmiligt var.

Miðvingar eru góðir bolt-spælara enn; tað kann eg siga tygum, harri Evensen, og eg trúgvi, at tit í H. B., sum tygum eru formaður fyri, ikki høvdu vunnið sigur av bygdamonnum mínum, um tit komu at spæla eina ferð enn her á sandinum.

Eín Miðvingur.

Ymsir menn.

Viktorinus Johannessen,
sjómaður.

Hesin maður er 35 ára gamal, foddur og uppalin í Oyndarfirði.

14 ára gamal byrjaði hann at fiska. Fyrstu árinu við Justinusi Eidesgaard, síðani við Klakksvíksskipum og eitt stutt skeið við Fuglfjardaskipum.

Eftir stutta tíð varð hann millum bestu fiskara og bestu menn.

Alla sína tíð frá barnsbeinum hevur hann sýnt serligan dugnað, áltandi, orðhaldin, stillur og munngóður, hevur aldri drukkið — tó ikki organiseraður avhaldsmaður. Hansara framkoma millum manna hevur verið og er avbæra góð. Dygd hansara lýsur av andliti hansara.

A ungum aldri tók hann skipara-prógvið við skúlan í Tórshavn. Fyri 10 árum síðani fór hann til København til at læra meira og sigla. Har giftist hann við eina Klakksvíksent.

Lærutíð hansara í Danmark var hørð; hann mátti sigla í millum tey ymsu prógvini (stýrmanns-, skipara- og radiotelegrafists-prógvi) fyri at kunna liva og læra; hann vildi vera meira en fiskimaður. Og tað, sum ein tilfukur viljastærkur maður setur sær fyri, eydnast oftast.

Og hansara mikla áráðið sigraði. Frá tí, hann byrjaði at sigla við donskum skipum, hevur hann aldri verið arbeiðsleysur, tvørtur fmóti: tey ymsu skipafelagini hava kappast um hann. Nú er hann skipari á „Anana“ — 4800 tons stórrur dampari, fyrsta skip føroyska felagsins „Úvake“. Hetta felag hevur verið heppið í sínum skiparavali.

Eg ynski felaginum alt gott, at tað má trívast væl og Viktorinusi vælkoman.

Leif S. Sundorph,
politimeistari.

Hann kom til Føroya 28 ára gamal og var her politimeistari í 10 ár.

Nú er hann farin aftur til Danmark.

„Fáur harmar fúta deyða,“ er føroyskt orðatiltak — kann verða bæði við rætti og ikki; tí sjáldan er tað so, at øll dáma sama persónin. Og soleiðis kanska við hesum við. Men gallar hevði hann ongar, tó at hann viðhvørt var misskiltur.

Hann var væl lýddur, sera góður at koma til í ørindum, og framkoma hansara var altíð góð.

Klagur fekk hann nógvar um ólógligt spiritusbrask. Men hvat

kundi hann gera; Føroyingar fáast ikki til at vitna í slíkum málum.

Men eitt hansara verk kemur óivað skjótt at eydnast: toll-tænasta á komandi skipum til Havnina. Hetta hevur hann virkað fyri í langa tíð, og tað verið hann heiðraður fyri.

Barna- og unglingavinur var hann mikil og væl lýddur millum teirra.

Hann var komin at dáma væl í Føroyum, so væl, at honum vóru tað tung spor at ganga um borð og skilja við oynnar og fólkid á teimum, og saknaður er hann av mongum.

Heiðursgávu á 1200 kr. gav hann Tórshavnar býi til frama fyri útliv unglinga í natúrúni — hesum býi, sum enn einki hevur skilt av útiweru unglinga í leiki og fróttí! Men kanska henda byrjun Sundorphs elvur til betri fatun av útileikum í natúrúni.

Hugnaligt var altíð at siggja speidaraflakkin við politimeistaranum á odda. Annað en gott hava hesir unglingar ikki nýtt av honum.

Fyri betri at vera við í tilfinningalívi speidara lærði hann seg føroyska málið.

Mong eru tey, sum ynskja honum góða framtíð og við rætti takka honum fyri tíðina her.

N. A. Eidesgaard.

Tíðindi.

K. F. U. M.

Søndag: Hjemligt Samvær.

Mandag: Læsestue.

Onsdag: Kl. 8. U. A.

Torsdag: Kl. 8: Bibeltime.

Fredag: Y. A. Kl. 7.

Børnehaven an aaben hver Søndag.

N. P. Westerby,

hin nýggi politimeistarin, kemur í annað kvæld við Tjaldrinum.

„Anana“

fór úr København miðvikudagin á leið til Onglands og er verandi til Tórshavnar mánaðagin.

Óhapp.

Seinasta týsdag hendi óhapp í Skopun. Johannes Clementsen, Húsavík, kom á syklu oman móti Skopun. Bremsan gekk fyri, og ferðin varð ófør. Ætlan hansara var at koma oman á kajuna og har venda niðan aftur móti hallinum; men nógv fólk vár á gøtuni, og fyri ikki at gera nokrum meín, stýrdi hann út av. Hann varð slongdur inn gjøgnum eitt stórt vindeyga.

Tá fólk kom til hansara bløðdi hann illa úr andlitinum. Bøð varð sent heim á Sand eftir lekna. Maðurin var tó sloppin betur frá hesum óðiliga dætri, enn líkindini vóru til: hann hevði tveir heldur stórar skurðir í andlitinum og annar armurin var nakað lóstaður. — Hann er stutt síðan komin aftur frá einum skeiði á arbeiðaraháskúlanum í Esbjerg.